

Oplysninger, som ligge i Skattedirektoratet, og det er Bjerge. Men selv om Ministeriet faar disse Oplysninger tilsendte, kommer det dog til at staa ganske magtesløst. Det, Finansministeriet skal kontrolere, er jo, at man virkelig følger nogenlunde ensartede Regler overalt i Landet, men det er umuligt efter Lovten. Der mangler her en Autoritet, som paa dette Omraade i egentlige Principspørgsmaal kan være den øverste for hele Landet, og hvad man kunde kalde et Overskatteraad eller sligt, og som Finansministeriet kunde henvisse til, naar det mente, at Spørgsmaalet interesserede en videre Kreds. Det er for Resten ikke væsentlig andet, end hvad der sker ifølge Tiendeloven. Der har man en saadan Autoritet, bestaaende af tre Mænd, og jeg tror, at en lignende Myndighed vil være et nødvendigt Supplement til denne Lov.

Tolderlund: Efter de Udtalelser, som allerede ere faldne, skal jeg afholde mig fra Bemærkninger af almindelig Karakter med Hensyn til Lovforslaget og blot sige, at jeg i det hele og store og i alt væsentligt kan slutte mig til de Udtalelser, som ere faldne fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen).

Det, som giver mig Anledning til at tage Ordet, er nogle Enkeltheder i det Lovforslag, vi have til Behandling, og det er væsentlig den Forandring, som er gjort i Folketinget i § 2 Nr. 5, og som jeg finder ret mærkelig og til Dels urimelig. Den højtærede Finansminister udtalte, at man vanskelig vilde kunne begrunde en Skat paa Aktieselskaber, Kommanditselskaber, Andels- og Forbrugsforeninger og hvad dermed staaer i Forbindelse. Det forstaaer jeg ikke ret, da dog den højtærede Minister i det oprindelige Lovforslag har fremsat Forslag i saa Henseende, og jeg mener, at det dog ikke vilde være kommet frem, uden at den højtærede Minister vilde være i Stand til at begrunde det. Jeg tror ogsaa, at det fuldt ud kan begrundes. Jeg mener, at de, der drive Erhverv, bør, hvad enten det er en Enkeltmand eller et Aktieselskab, paa Skatteomraadet være ligestillede. Det er højt uheldigt, at paa en Tid, hvor denne Tendens til at slutte sig sammen i det hele er saa stærkt fremme, skulle Aktieselskaber og andre Selskaber være skattefrie, mens den enkelte Mand skal svare Statsskat. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds udtalte, at han ogsaa fandt denne Bestemmelse uheldig, men at den for øvrigt var af mere underordnet Betydning. Jeg anser den for at være af

vidtrækkende Betydning ogsaa i finansiell Henseende. En Indkomstskat, som hviler paa Erhverv, maa navnlig komme til at hvile paa Selskaber og ikke paa den enkelte Mand, for ellers vil den Beregning, som er gjort for Indkomstskattens Vedkommende, langt fra slaa til. Det er givet, at dersom den Ændring, der er foreslaaet i Folketinget, accepteres her af Landstinget, vil det netop være en Spørgsmaal, at der vil oprettes flere og flere Selskaber, selv ganske smaa med kun enkelte Interessenter, naar man ved, at man paa den Maade kan slippe for Statsskatten. Det er ved forskellige Lejligheder, navnlig ved tidligere Behandlinger af de kommunale Skatter, hævdet, at man betragtede en saadan Beskatning som en Dobbeltbeskatning. Det kan jeg ikke erkende, og det er ogsaa ret mærkeligt, at man, efter at have gjort saa mange Indvendinger, er bleven enig om at optage Beskatning af Aktieselskaber i kommunal Henseende, men derimod skyder den bort for Statsskatternes Vedkommende. Det staaer for mig saaledes, at en Skat, hvad enten det er en Statsskat eller en Kommuneskat, saavel for den enkelte som for Aktieselskaber, bliver at drage fra det Udbytte, som fremkommer af vedkommende Erhverv, derefter kommer den enkelte til at betale sin Indkomstskat, og Aktieselskabet kommer til at betale et noget mindre Udbytte. Det vil ikke influere meget paa Udbyttet, men i alt Fald er det en Mindreindtægt, og dette maa gælde lige saavel for Aktieselskaber som for den enkelte Mand. En meget væsentlig Opgave for Reformen af vort Skattevæsen maatte dog være at se at faa det paa en saa retfærdig Basis som muligt. Man har naturligvis i lang Tid hørt Klage over de Uretfærdigheder, som klæbe ved det nuværende System, men jeg tror rigtignok, at hvis man fastholder den Bestemmelse, som Folketinget her har taget i sidste Øjeblik, vil man give Anledning til langt større Klager og efter min Mening mere berettigede Klager. Man vil derved navnlig begunstige Kapitalen, man vil støtte alle Selskaber, man vil omdanne det erhvervende Samfund til Direktører og Arbejdere, og det vilde jeg anse for at være til stor Skade for Byerne, hvor den egentlige store Mellemstand efterhaanden vil forsvinde aldeles. Jeg ser kun heri et Middel til at fremhjelpe Socialdemokratiet, det er min Overbevisning, at det er en Vej dertil, naar man kun skaber Direktører og Arbejdere. Jeg haaber derfor, at det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat i denne